

Herr Liftling (kunnt ine).

Nitt woehr, Se erlaübt mr, glich abz'sitze? . . . ich
bi doch g'wiss ganz bleich . . . (er sitzt züe dr Jumpfer
Fingerhüet).

Jumpfer Fingerhüet.

Was isch g'schäh, Herr Liftling? . . . wo fehlt's
Ihne? . . .

Herr Liftling.

Ich bi in ere-n-arge Verlegeheit . . . un als Nochbere
wott ich Se frogé, eb Se mr nitt wott e kleiner Dienst
leiste? . . .

Jumpfer Fingerhüet.

Un was soll das fir e Dienst si, Herr Liftling?

Herr Liftling.

Ich weiss nitt recht, wie-n-i's abringe soll . . . enfin . . .
ich süech e Fräu . . . awer nur fir e Tag . . . fir hit . . .
un do ha-n-i an Sie denkt.

Jumpfer Fingerhüet (lacht).

Das glicht Ihne jetz emol wieder! . . . känne S^o
denn nie kei Wort im Fnst rede!

Herr Liftling.

's isch g'wiss kei G'spass . . . Se derf's gläuwe . . .
awer thät Se nur z'erst lose . . . Se müess wisse, ass
im Frankrich e-n-äime ne lewendig G'schöpf umme-
läuft, wo sich mi Oncle nennt un wo famos rich isch,
während ass ich, si Neveu, hinte-n-un vorne nit ha . . .
das isch jetz doch g'wiss nitt recht, nitt woehr? . . .

Jumpfer Fingerhüet.

Jà, hat er Ihne denn noch nie nit gá, Herr Liftling?

Herr Liftling.

Doch, awer wenig genüe . . . er isch eso gizig . . .

Jumpfer Fingerhüet.

Ah . . . 's isch e Gizhals? . . .

Herr Liftling.

Er isch als z'erst mit mir do z'Milhüse g'wohnt . . .
no-n-em Krieg si mr üsg'wandert ins Frankrich, wo's
mir awer nitt g'falle hat . . . drum bin i wieder z'ruck
ku züe mine Kamerade z'àmme . . . Am Afang hat er
mr derno als màngmol noch ebbes g'schickt, awer
allewil seltener . . . un z'letscht gar nit meh.

Jumpfer Fingerhüet.

Se werde-n'm z'vielmol z'Hof g'ritte si . . . nitt
wohr? . . .

Herr Liftling.

's isch viellicht möglic . . . enfin, wo-n-i g'sàh ha,
ass nit meh z'mache-n-isch, so ha-n-ich's anderscht
agriffe . . . z'erst ha-n-ich 'm g'schriwe, ass mich uf
eimol d'Liewe-n-apackt hat un ass ich durchüs ha
miesse hirothe . . . uf das hi hat er mir derno endlig
wieder ebbes g'schickt fir d'Eh'stir . . . ne zitlang noch-
her ha-n-ich 'm derno ne Kind azeigt, e Biewle, un
später e Mäidele . . . denn allemol hat er in Sack
g'längt . . . das Ding isch prächtig gange . . . mine
Kinder hàn mich erhalte . . . awer dà Morge bekumm
i jetz e Depesche, wo-n-er mir drin sàit, ass er z'Milhüse
dure reist, fir in d'Shwiz, un ass er profetiere will
derno, fir mi Fraü un mine Kinder lehre z'kenne! . . .

Jumpfer Fingerhüet.

Ich begrif Ihre Verlegeheit! . . .

Herr Liftling (steht uf).

Er, wo vo de Rhumetisse nimmig züer Stuwe-n-üse
hat känne geh! . . . Versteht Se jetz, Jumpfer Finger-
hüet, worum ass Sie sott mi Fraü si fir hit!

G'sang (Filles de marbre).

Fir mi Oncle do z'empfange,
Muess ich Fraü un Kinder ha,
Fir se z'sàh, hat er Verlange,